

Αρμενική Γενοκτονία: Το έγκλημα κατά της ανθρωπότητας

Επιστήμες, Τέχνες & Πολιτισμός / Ιστορία, Αρχαιολογία, Παλαιογραφία, Στρατιωτικά & Εθνικά θέματα

Από μικρό παιδί με συγκινούσε η ιστορία του αρμενικού λαού, ενός λαού περήφανου που τιμά την ιστορία του, σέβεται το παρελθόν του και αγάπα τον πολιτισμό του, ενός λαού συνοδοιπόρου του δικού μας έθνους. Μια από τις συγκλονιστικότερες εμπειρίες της ζωής μου ήταν η πρόσφατη επίσκεψή μου στην Αρμενία ως προσκεκλημένος της Αρμενικής Εθνικής Επιτροπής. Με το που φθάνεις στην Αρμενία, κυριαρχούν αισθήματα δέους και συγκίνησης. Πολύ γρήγορα όμως νιώθεις μια αμηχανία, όταν αντιλαμβάνεσαι το μέγεθος της θηριωδίας των

κεμαλιστών εις βάρος αυτού του σπουδαίου λαού.

Επισκεπτόμενοι την Αρμενία και το Τσιτσερνακαμπέρντ, το Μνημείο της Αρμενικής Γενοκτονίας καταθέσαμε ένα λουλούδι ως ελάχιστο φόρο τιμής στα θύματα της Γενοκτονίας των Αρμενίων. Τα συναισθήματα που ένιωσα περιγράφονται με γλαφυρότητα στο διήγημα του Γιώργου Ιωάννου + 13 - 12 - 43, «Είχα γίνει πια ένα με το χώμα, έτσι ένιωθα. Τώρα σκέφτομαι πως έπρεπε να προσκυνήσω, αν και είμαι τόσο ανάξιος». Στο σύντομο αυτό πεζογράφημα ο Γιώργος Ιωάννου αναφέρεται στην επίσκεψή του στα Καλάβρυτα, όπου έγινε ομαδική εκτέλεση Ελλήνων από Γερμανούς στρατιώτες κατά τη διάρκεια της γερμανική κατοχής και τυγχάνει να παρακολουθήσει την ανακομιδή των οστών ενός εφήβου που είχε εκτελεστεί μαζί με τους άλλους. Είναι ακριβώς τα ίδια συναισθήματα που μας κατακλύζουν στα Φυλακισμένα Μνήματα μπροστά στους τάφους των ηρώων μας.

Η Γενοκτονία των Αρμενίων, λοιπόν, αποτελεί την πρώτη γενοκτονία του 20ου αιώνα και ένα από τα μεγαλύτερα εγκλήματα παγκοσμίως. Η 24η Απριλίου του 1915 θεωρείται συμβολικά ημέρα έναρξης της γενοκτονίας των Αρμενίων. Εκείνη την ημέρα 235 προεξάρχοντα μέλη της αρμενικής κοινότητας της Κωνσταντινούπολης συνελήφθησαν με τη δικαιολογία μιας εξέγερσης στην επαρχία Βαν. Οι συλλήψεις συνεχίστηκαν σε όλη την Τουρκία. Μεγάλο μέρος των συλληφθέντων-συγγραφείς, διανοούμενοι, πολιτικοί, καλλιτέχνες, εκπαιδευτικοί, εκκλησιαστικοί και πολιτικοί ηγέτες-εκτελέστηκαν δημόσια για εκφοβισμό των υπολοίπων Αρμενίων. Μια συνήθης αλλά και μεθοδευμένη τακτική των Τούρκων, τραγικά γνώριμη για τον Κυπριακό Ελληνισμό. Αναπόφευκτα η ιστορική μνήμη πάει στην 9η Ιουλίου του '21, τότε που οι Τούρκοι προχώρησαν στη σφαγή του Αρχιεπισκόπου Κυπριανού και 470 προκρίτων του λαού μας.

Σήμερα, 105 χρόνια μετά το Ολοκαύτωμα, η Τουρκία συνεχίζει την άτεγκτη στάση

της άρνησης του εγκλήματος και της διαστρέβλωσης της Ιστορίας. Η Τουρκία, η οποία υποτίθεται ότι ακολουθεί πορεία εκδημοκρατισμού, εξακολουθεί να περιφρονεί τα ανθρώπινα δικαιώματα των ιδίων των πολιτών της. Το περίφημο άρθρο 301 του Συντάγματος βάσει του οποίου διώκεται ποινικά η αναφορά και μόνο της λέξης Γενοκτονία, αποτελεί ένα παράδειγμα για το πώς αντιλαμβάνεται η Τουρκία τις αρχές και τις ηθικές αξίες του σύγχρονου ευρωπαϊκού Πολιτισμού.

Παρόλο που στόχος του «Μεγάλου Εγκλήματος», όπως ονομάζουν οι Αρμένιοι τη Γενοκτονία, ήταν ο πλήρης αφανισμός του Αρμενικού Έθνους, το Αρμενικό Έθνος είναι εδώ. Κάθε χρόνο οι Αρμένιοι που κατοικούν στην Αρμενία αλλά και αυτοί της διασποράς κατά χιλιάδες τιμούν αυτή την ημέρα με εκδηλώσεις, επιστημονικά συνέδρια και ειρηνικές πορείες, αποδεικνύοντας ότι το Αρμενικό Έθνος έχει παρελθόν, παρόν και λαμπρό μέλλον. Ο Κυπριακός Ελληνισμός στέκεται αλληλέγγυος στον αδερφό αρμενικό λαό, ως ακλόνητος μάρτυρας της ιστορικής αλήθειας και απαιτεί από την διεθνή κοινότητα να αναγνωρίσει τη γενοκτονία ως «έγκλημα των εγκλημάτων». Οφείλουμε να συνεχίσουμε όλοι μαζί τον αγώνα για τη διεθνοποίηση της Γενοκτονίας, τον τίμιο και δίκαιο αγώνα, που εδράζεται σε ηθικές και πανανθρώπινες αξίες.

Του Ανδρέα Παπαχαραλάμπου, Δημάρχου Στροβόλου

Πηγή: sigmalive.com